

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5504/2022
25.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и малолетног ББ из ..., чији је законски заступник мајка ВВ из ..., чији је пуномоћник Саша Анђелић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Кристијан Венцел, адвокат из ..., ради промене висине издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 16/22 од 25.01.2022. године, у седници одржаној 25.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 16/22 од 25.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 330/2021 од 26.05.2021. године, исправљене решењем истог суда П2 330/2021 од 01.09.2021. године, ставом првим изреке промењена је пресуда Основног суда у Новом Саду П2 1519/2009 од 23.09.2009. године утолико што је обавезан тужени да на име свог дела доприноса за издржавање тужилаца плаћа месечно износ од по 5.000,00 динара за сваког тужиоца, укупно 10.000,00 динара почев од дана подношења тужбе 02.03.2021. године до дана пресуђења 25.05.2021. године, а од дана пресуђења 26.05.2021. године па убудуће док за то постоје законски услови да доприноси издржавању тужилаца у месечном износу од по 10.000,00 динара за сваког тужиоца, укупно 20.000,00 динара, исплатом доспелих рата одједном, са законском затезном каматом од дана доспелости сваке појединачне рате до исплате, а убудуће од 01. до 10. у месецу за текући месец и то уплатом на текући рачун законске заступнице мајке ВВ који се води код ... банке, а.д. ..., број рачуна ...-...-... . Ставом другим изреке, тужбени захтев тужилаца од досуђених по 5.000,00 динара за сваког тужиоца почев од дана подношења тужбе 02.03.2021. године до дана пресуђења 25.05.2021. године и од досуђених по 10.000,00 динара за сваког тужиоца почев од дана пресуђења 26.05.2021. године па убудуће док за то постоје законски услови, до тражених по 16.000,00 динара за сваког тужиоца одбијен је. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова поступка исплати 25.570,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 16/22 од 25.01.2022. године, ставом првим изреке, жалбе туженог су одбијене и потврђени првостепена пресуда и решење о исправци првостепене пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је захтев странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су дали одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао правилност побијане пресуде применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени ни до погрешне примене које од одредаба Закона о парничном поступку, па нема ни повреде из члана 374. став 1. овог закона. Указивање у ревизији туженог на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП није било предмет оцене овог суда, с обзиром на то да се ради о повреди која се не може сматрати ревизијским разлогом у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1519/2009 од 23.09.2009. године обавезан је тужени да на име свог дела доприноса за издржавање деце, тада малолетне АА, рођене ... године и малолетног ББ, рођеног ... године плаћа по 5.000,00 динара месечно за свако дете. Тужила АА ученица је ... разреда гимназије. На име карте за превоз мајка тужиље издваја 5.000,00 динара годишње Тренира одбојку, за шта месечна чланарина износи 3.500,00 динара. За спортску опрему за тренирање годишње плаћа 5.000,00 динара, а за патике 12.000,00 динара, осим тога потребан јој је још један пар патика за свакодневну употребу. Иде и на фитнес, а месечна накнада износи 2.500,00 динара. Похађа прихватну школу енглеског језика, за шта месечна накнада износи 3.500,00 динара, похађа и школу руског језика, која се плаћа по часовима и то два часа недељно по 10 евра. Узима и приватне часове из математика и физике једном недељно по један час, а сваки час кошта 10 евра. Излази једном недељно и за џепарац добија 2.000,00 динара. Два пута годишње одлази код нутриционисте, један одлазак кошта 20 евра. За гардеробу издваја 5.000,00 динара месечно, а за хигијену 3.000,00 динара. Малолетни ББ ученик је ... разреда основне школе. Похађа прихватне часове из математике и то један час недељно за који плаћа 10 евра. Тренира кошарку у Кошаркашком клубу „...“, за шта месечна чланарина износи 3.500,00 динара, а с обзиром да је успешан, мајка му плаћа и додатне, индивидуалне тренинге два пута недељно по 10 евра. Једном годишње одлази у кошаркашки камп, за који плаћа 38.400,00 динара. На име карте за превоз мајка тужиоца издваја 5.000,00 динара годишње, а за школску ужину 200,00 динара по дану. За гардеробу издваја 5.000,00 динара месечно, а за хигијену 2.000,00 динара. Мајка тужилаца рођена је ... године, здрава је и радно способна. По занимању је Заједно са децом живи у стану ..., који је њено власништво. Власник је још једног стана у ..., у којем живи њена мајка. Месечни режијски трошкови за стан у којем живи са децом износе око 16.000,00 динара. Родитељи мајке тужилаца су пензионери и помажу јој у издржавању, а месечни износ мајчине пензије је 41.138,11 динара, а очеве 45.260,00 динара. У време доношења претходне одлуке, мајка тужилаца радила је у ..., која се водила као власништво њеног оца, сада је њено власништво, и има 5 запослених радника, делатност обавља у изнајмљеном простору за који плаћа месечну закупнину у износу од 350 евра. Месечна нето зарада мајке тужилаца за март 2021. године износила

је 40.042,94 динара. Тужени је рођен ... године, здрав је и радно способан и по занимању је Након доношења претходне одлуке о висини издржавања, тужени је из ванбрачне заједнице добио сина, који је рођен ... године и који је ученик ... разреда основне школе, који је поверен мајци на самостално вршење родитељског права, а тужени обавезан да доприноси његовом издржавању у месечном износу од 10.000,00 динара. Тужени живи у породичној кући, у заједничком домаћинству са мајком, која је пензионер са месечном пензијом од око 28.000,00 динара. Месечни режијски трошкови за кућу у којој живе износе око 15.000,00 до 20.000,00 динара, а које плаћају тужени и његова мајка. Тужени је у међувремену, као предузетник регистровао ..., где је поред њега запослен још један радник, а због тренутне ситуације ради са тешкоћама, тако да је у периоду од 01.01.2020. године до 31.12.2020. године остварио зараду у износу од 32.822,00 динара (месечно 2.735,16 динара). Сувласник је и држалац непокретности ближе наведених у првостепеној пресуди. Мајка туженог је власник стана који се налази у ..., који користи током лета, пролећа и јесени, а зими станује код туженог.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови закључили да је тужбени захтев тужилаца за промену висине издржавања делимично основан, правилно сматрајући да су се околности на основу којих је донета претходна одлука промениле у мери која би оправдавала промену висине доприноса туженог у издржавању тужилаца, правилном применом члана 164. Породичног закона и обавезали туженог да тужиоцима на има издржавања плаћа месечно по 10.000,00 динара почев од доношења првостепене одлуке па убудуће, правилном применом члана 160. Породичног закона.

Породичним законом чланом 164, прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Чланом 154. став 1, да малолетно дете има право на издржавање од родитеља. Чланом 155. ставом 2, да пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућности, а најкасније до навршене 26 године живота. Чланом 160. став 1, да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, ставом 2. да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, ставом 3. да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потребе, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања, док је ставом 4. прописано да минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храненике, односно за лица на породичном смештају периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом.

Висина издржавања, која је одређена претходно донетом пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1519/2009 од 23.09.2009. године, одређена је према потребама тужилаца који су у то време имали ... односно ... године и могућностима туженог. Протеком времена наступиле су промене околности у погледу потреба тужилаца. Тужилац АА сада је ученица... разреда гимназије, тренира одбојку и иде на фитнес, похађа приватну школу енглеског језика и школу руског језика, има приватне часове из математике и физике и два пута годишње одлази код нутриционисте. Тужилац малолетни ББ је ученик ... разреда основне школе, похађа приватне часове из математике, тренира кошарку, а с обзиром да је успешан, мајка му плаћа и додатне индивидуалне тренинге два пута недељно, једном годишње одлази у кошаркашки

камп, а поред уобичајених потреба за гардеробу и хигијену плаћа и за школску ужину 200,00 динара по дану. Тужиоци имају и трошкове превоза, тако да мајка тужилаца за карту за превоз издваја по 5.000,00 динара годишње. С друге стране могућности туженог да плаћа издржавање нису битно промењене, односно погоршане, иако има обавезу да издржава још једно малолетно дете за које месечно плаћа 10.000,00 динара, с обзиром да је здрав и радно способан, да поседује имовину. Имајући у виду наведено, правилно су закључили нижестепени судови да су се промениле околности на основу којих је донета претходна одлука о висини издржавања, јер су потребе тужилаца веће, па ценећи потребе тужилаца, као повериоца издржавања и могућности туженог, као дужника издржавања правилно су закључили да су се испунили услови да се повећа висина издржавања. Приликом одлучивања о тужбеном захтеву тужилаца за промену висине издржавања, правилно су оцењене све битне околности, и то како потребе тужилаца према њиховом узрасту, усаглашене захтевима и условима средине у којој живе, које су се повећале у односу на потребе на основу којих је донета претходна одлука, као и материјалне и породичне прилике оба родитеља и у склопу наведеног њихове могућности да доприносе издржавању тужилаца. Стога, супротно наводима ревизије, нижестепени судови су правилно ценили могућности туженог, као дужника издржавања, које су утврђене у складу са чланом 160. став 3. Породичног закона, при томе имајући у виду његове материјалне прилике, као и да има обавезу издржавања још једног детета, те да је у могућности да издржавању тужилаца доприноси износима досуђеним нижестепеним одлукама. Новчани износ од по 10.000,00 динара месечно неопходан је за задовољење основних месечних потреба тужилаца, а тужени у ревизији не указује на разлоге због којих није у могућности да плаћа издржавање у повећаном износу.

Наводи ревизије представљају понављање навода који су истицани у жалби против првостепене пресуде, које је другостепени суд правилно оценио, као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге, које у свему прихвата и овај суд, те их посебно неће образлагати.

На основу члана 414. ЗПП, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић